

Любен Каравелов

Думи

– Ща направа училище
за дребни дечица,
ща отворя читалище
в Пирдоп и Златица.
– Не вярвам ти, брате Петре,
тука трябат сумми!
Твоята глава ще изветре,
ще останат думи.
– Кога умра, ща остава
пак вам мойто злато,
а сега ща да направа
черковче богато.
– Не вярвам ти, куме Тричко,
тука трябат сумми!
А у теб е почти сичко,
само голи думи!
– Ща изпратя две момченца
в странство да са учат;
ща им давам търкалченца,
там да са не мъчат.
– Не вярвам ти, свате Киро,
тука трябат сумми!
Не знаеш ли как наш Спиро
слуша голи думи?
– Ща изпратя аз две чети
да идат в Балканът;
да избават клета майка,
да хванат султанът.
– Не вярвам ти, байо Пейко,
тука трябат сумми!
Пет векове се наш Нейко
слуша тия думи!
– Ща да лъжа, ща да крада,
но ща да спечела,
па ще зема една млада, –
малко по-дебела.
– Вярвам ти веч, кир Петраки,
това не са думи, –
плака ми са Николаки
за ония сумми.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12025>]